

GOHL STANISŁAW (1900-1986)

Urodził się 14 września 1900 roku w Głuchowie koło Pogorzeli, w ówczesnym powiecie koźmińskim. Syn Piotra i Magdaleny z domu Krajka. W 1914 roku ukończył szkołę elementarną. Przez kolejne trzy lata pobierał naukę w warsztacie ślusarskim. W 1917 roku został wcielony do armii pruskiej, z której został zwolniony w październiku 1918 roku. W grudniu 1918 roku jako ochotnik wstąpił do oddziału Straży Ludowej w Głuchowie, którym dowodził Stanisław Gabryelczyk. Służył w oddziale wartowniczym i patrolowym. W czasie powstania wielkopolskiego z utworzonym oddziałem pogorzelskim walczył na froncie południowym. Uczestniczył m.in. w bitwach o Rawicz. W lutym 1920 roku z 3. batalionem 69. pułku piechoty został wysłany na front bolszewicki, gdzie w maju został ranny w nogę. Do rezerwy przeniesiony został w 1921 roku. Do 1927 roku pracował jako ślusarz na Pomorzu Gdańskim, następnie do 1935 roku w warsztatach kolejowych w Jarocinie. Ostatnie lata II Rzeczypospolitej, okres okupacji niemieckiej i lata powojenne przepracował w warsztatach PKP w Poznaniu.

Zmarł 12 lipca 1986 roku w Puszczykowie. Pochowany został na cmentarzu w Poznaniu.

Stanisław Gohl, *Życiorys*; Edward Busza, *Udział miasta Pogorzela w Powstaniu Wielkopolskim 1918-1920*, Brodnica 1938, s. 32; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 121.